

Szüleimnek

Havas táj, szikrázó napsütés,
mindenre kiterjedő békesség.
A 65-ös úton rohanó gépkocsik,
a kis somi temetőben csend lakik.

A magas hóban tovább lépkedek,
körülöttem sok sírhalom integet.
Jó ismerős, barát, szomszéd, rokon,
Nekik már nem fáj a napi gond.

A síremlékek nevei láttán
arcok, emberek jelennek meg,
felidézve az itt töltött több
évtizednyi közös éveket.

Gyurka bácsi, Mariska néni,
Anyósom, Apósom,
Géza, Imre bácsi, Jóska,
mind itt fekszenek a sírban.

Utánuk a sorban az én szeretteim jönnek,
Édesanyám, Édesapám nyugszik itt örökre!
Eljövök hozzájuk, beszélgetni velük,
elmondani nekik, mi is lett azóta velünk.

Dolgos munkájuk, példás életük
mindig is minta volt minékünk.
Úgy éltünk, dolgoztunk, azon igyekeztünk,
hogy hozzájuk méltóak lehessünk.

Átalakult a világ, rendszerváltozás jött,
az eddig megszokotton változtatni kellett.
Nőtt a család, gyerek, majd unoka jött,
szép napok százai a sok munka mellett.

Nem volt hiába való a sok fáradtság, munka,
Szüleim büszkék lehettek az utódaitokra.
Álmatok, nyugalmatok legyen mindig békés,
Nevetek, munkátok nem lesz a feledésé!

Som, 2010.